

Beerendonk van, André (PJA)

Van: Saes, Jos (JGM)
Verzonden: donderdag 11 mei 2017 11:28
Aan: Wolfs, Madeleine (M); Otten, Paul (P)
Onderwerp: FW: Nieuwsbrief Lokaal- en Middenbestuur mei 2017

Van: Koogje-Houdijk, Hanny (NL - Rotterdam) [mailto:HKoogjeHoudijk@deloitte.nl] **Namens** Wiersma, Reinder (NL - Rotterdam)

Verzonden: woensdag 10 mei 2017 13:38

Aan: Wiersma, Reinder (NL - Rotterdam) <ReWiersma@deloitte.nl>; Peters, Rob (NL - Eindhoven) <RobPeters@deloitte.nl>

Onderwerp: Nieuwsbrief Lokaal- en Middenbestuur mei 2017

Deloitte.

Nederland | Tax | 10-05-2017

Nieuwsbrief Lokaal- en Middenbestuur

Inhoudsopgave

1. Btw
2. Loonheffingen
3. Lokale heffingen
4. Vennootschapsbelasting
5. Meer informatie

1. Btw

Rechtbank: gemeente mag mengpercentage niet afronden naar de hogere eenheid

Op 8 maart jl. heeft de Rechtbank Zeeland-West-Brabant uitspraak gedaan in de zaak van een gemeente. In geschil was of het door de gemeente gehanteerde mengpercentage, meer specifiek het deel 'compensabel', mag worden afgerond op de hogere eenheid. Het door de gemeente berekende 95,27% zou dan worden afgerond op 96%. De Belastingdienst heeft landelijk het beleid dat het mengpercentage op twee cijfers achter de komma moet worden afgerond en stemt daarom niet in met de door de gemeente voorgestelde afronding.

De gemeente beroept zich in deze procedure op artikel 175, lid 1 van de BTW-richtlijn. Uit dat artikel volgt dat btw-ondernemers de pro rata (verhouding btw-belaste omzet ten opzichte van de totale omzet) naar boven mogen afronden op de hogere eenheid.

De Rechtbank oordeelt dat de gemeente het deel compensabel niet naar boven mag afronden. De gemeente kan zich niet beroepen op de (Europese) BTW-richtlijn, omdat het BTW-compensatiefonds een zuiver nationale regeling is.

Onduidelijk blijft of de gemeente het deel 'aftrek' in het mengpercentage wél naar boven mag afronden. Dat is in deze procedure niet in geschil.

Bepaling mengpercentage onder het nieuwe BBV

In eerdere nieuwsbrieven hebben wij reeds aandacht besteed aan het mengpercentage onder de nieuwe regels van het BBV. Er zal een nieuwe systematiek moeten worden bepaald om het mengpercentage te kunnen bepalen. De Belastingdienst zal het landelijke beleid hier op korte termijn op aanpassen. Wij zijn reeds op de hoogte van de denkrichting van de Belastingdienst op dit vlak en zijn graag bereid daarover met u van gedachten te wisselen.

Staatssecretaris Wiebes reageert op adviesbrief van de Nederlandse Sportraad

Zoals in eerdere nieuwsbrieven beschreven is de Nederlandse btw-sportvrijstelling op dit moment niet in overeenstemming met de Europese regelgeving. In Europees verband geldt de vrijstelling ook voor prestaties aan niet-leden en voor prestaties die nauw samenhangen met de beoefening van sport of lichamelijke opvoeding. In Nederland is dit niet het geval. Naar aanleiding van Europese jurisprudentie heeft de staatssecretaris in 2015 reeds aangekondigd dat de huidige vrijstelling in Nederland te beperkt is en aangepast zal worden.

Recentelijk heeft staatssecretaris Wiebes zich uitgesproken over de toekomstige wijziging van de btw-sportvrijstelling.

De sportvrijstelling in de btw

Diensten die een sportvereniging verricht aan haar leden vallen in Nederland onder de btw-sportvrijstelling. Als voorwaarde voor toepassing van de btw-vrijstelling is opgenomen dat de vereniging met haar diensten geen winst beoogt. Aangezien de verrichte diensten vrijgesteld zijn van btw, kan de btw op kosten en investeringen niet in aftrek worden gebracht.

Het ter beschikking stellen van een sportaccommodatie door bijvoorbeeld gemeenten, kwalificeert onder voorwaarden als het gelegenheid geven tot sportbeoefening en is dan belast met 6% btw. Dit heeft tot gevolg dat de gemeente die de sportaccommodatie ter beschikking stelt de btw op kosten en investeringen (veelal 21% btw) die toerekenbaar zijn aan de accommodatie in aftrek kan brengen.

Het Europese Hof van Justitie is van mening dat de btw-sportvrijstelling niet alleen geldt voor diensten van sportorganisaties aan de leden. Het onderscheid tussen leden en niet-leden mag niet worden gemaakt. De btw-sportvrijstelling geldt daarnaast ook voor andere instellingen dan sportorganisaties, die diensten verrichten die nauw samenhangen met de beoefening van sport of lichamelijke opvoeding (en daarmee geen winst beogen). Het ter beschikking stellen van een sportaccommodatie wordt beschouwd als een dergelijke dienst. De Nederlandse btw-sportvrijstelling is dus te beperkt en moet in lijn met de uitleg van het Hof van Justitie worden gebracht. Deze aanpassing wordt pas verwacht in de volgende kabinetsperiode.

Uit prognoses blijkt dat de aanpassing van de regelgeving nadelig zal uitpakken voor veel exploitanten van sportaccommodaties. In geval van het gelegenheid geven tot sportbeoefening (belast met 6% btw) is de aftrek van btw in de regel namelijk (substantieel) hoger dan de afdracht van btw.

Op 27 februari jl. heeft staatssecretaris Wiebes zich uitgesproken over de toekomstige wijziging van de btw-sportvrijstelling. De staatssecretaris geeft stellig aan dat de verruiming van de sportvrijstelling negatief uitpakt voor gemeenten, sportverenigingen en sportstichtingen. Echter is de btw-vrijstelling enkel van toepassing indien er geen winst wordt beoogd en daar gaat de staatssecretaris niet nader op in. Volgens de wet is er (al) sprake van winst beogen als er exploitatieoverschotten worden behaald, tenzij die niet worden uitgekeerd maar worden aangewend voor de eigen activiteiten.

De staatssecretaris geeft verder aan dat er een onderzoek loopt waarbij er wordt gekeken naar mogelijkheden om het financiële nadeel bij gemeenten, sportverenigingen en

sportstichtingen te compenseren. Over de resultaten van het onderzoek laat de staatssecretaris zich niet uit. Dat het ondenkbaar is dat de btw-sportvrijstelling wordt verruimd zonder compensatie heeft de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport het vorig jaar reeds aangegeven.

Gevolgen voor de praktijk

Het is de verwachting dat de btw-sportvrijstelling onder het volgende kabinet wordt aangepast. Zoals bekend wordt er op dit moment een nieuw kabinet geformeerd. Of er tijdig een nieuw kabinet is, zodat deze wijziging van de wet nog kan worden meegenomen in het Belastingplan 2018 is de vraag. Het is op dit moment nog niet duidelijk hoe de compensatie voor gemeenten, sportverenigingen en sportstichtingen wordt vormgegeven.

Het is raadzaam rekening te houden met de aanpassing van de regelgeving en de effecten daarvan voor de langere termijn. Zodra er meer duidelijk is rondom de aanpassing van de wetgeving, kan worden bezien welke mogelijkheden er zijn om gebruik te blijven maken van het (veelal gunstige) btw-regime van gelegenheid geven tot sportbeoefening. Wij zien daarvoor mogelijkheden vanwege de genoemde uitzondering op de vrijstelling bij het beogen van winst. Wij zijn graag bereid daarover met u van gedachten te wisselen.

Uiteraard houden wij u op de hoogte van de verdere ontwikkelingen.

Geen aftrek van btw bij onbelast gebruik door een derde

Het komt in de praktijk vaak voor dat een btw-ondernemer kosten maakt die mede ten goede komen aan een derde. Recentelijk heeft de Advocaat-generaal van het Europees Hof van Justitie een interessante conclusie gewezen over de beperking van het recht op aftrek van btw op kosten indien de kosten mede worden gemaakt ten behoeve van een derde. Mocht het Hof van Justitie deze conclusie volgen, dan kan dit negatieve gevolgen hebben voor het btw-aftrekrecht van ondernemers.

Situatieschets

Iberdrola (een Bulgaarse ondernemer) is de eigenaar van percelen waarop de bouw van een vakantiecomplex gepland is. Het is de bedoeling dat Iberdrola dit complex btw-belast gaat exploiteren.

In het kader van de bouw van het vakantiepark is Iberdrola met de gemeente overeengekomen dat zij voor eigen rekening een gemeentelijk pompstation saneert. Zonder reparatie kon Iberdrola het afvalwater van het door haar geplande vakantiepark niet verwerken.

Iberdrola heeft vervolgens de btw op kosten die zijn gemaakt bij de sanering van het pompstation in aftrek gebracht. De

Bulgaarse Belastingdienst is van mening dat Iberdrola de btw ten onrechte in aftrek heeft gebracht.

Conclusie Advocaat-generaal Hof van Justitie

De Advocaat-generaal concludeert dat Iberdrola de btw niet in aftrek kan brengen. Hoewel Iberdrola de sanering om bedrijfsredenen laat verrichten en er een causaal verband is tussen de gemaakte kosten en de economische prestaties van Iberdrola, volstaat dat niet voor het recht op aftrek van voorbelasting.

Beslissend is volgens de Advocaat-generaal wie de saneringsdienst daadwerkelijk gebruikt/verbruikt en of daardoor sprake is van een onbelast eindverbruik. Naar de mening van de Advocaat-generaal maakt alleen de gemeente rechtstreeks gebruik van de bouwdiensten aan het pompstation voor de afvoer van het afvalwater. Zodoende is er geen direct en onmiddellijk verband tussen de saneringskosten en de (toekomstige) btw-belaste exploitatie van het vakantiepark.

Iberdrola heeft naar de mening van de Advocaat-generaal enkel recht op aftrek van btw op de saneringskosten indien er sprake is van een btw-belaste prestatie aan de gemeente. Die btw-belaste prestatie zou een fictieve dienst kunnen zijn of een dienst tegen een vergoeding in natura van de gemeente. Volgens de Advocaat-generaal is geen sprake van een fictieve dienst door Iberdrola omdat de sanering niet is uitgevoerd voor andere dan bedrijfsdoeleinden. Of er sprake is van dienst tegen een vergoeding in natura (Iberdrola saneert het pompstation en in ruil daarvoor verleent de gemeente goedkeuring voor de bouw van het vakantiepark) dient de Bulgaarse rechter verder na te gaan.

Gevolgen voor de praktijk

Indien de conclusie van de Advocaat-generaal door het Hof van Justitie wordt gevolgd, kan dit negatieve gevolgen hebben voor het recht op aftrek van ondernemers. Het komt regelmatig voor dat aftrekgerechtigde ondernemers goederen en diensten afnemen, de daarop betrekking hebbende voorbelasting in aftrek brengen en daarna de goederen en diensten om niet overdragen of ter beschikking stellen aan een niet-aftrekgerechtigde ondernemer of niet-ondernemer. In Nederland heeft de Hoge Raad in enkele vergelijkbare zaken bepaald dat een ondernemer wel recht op aftrek van btw had.

In het besluit "Omzetbelasting en compensatie van omzetbelasting bij publiekrechtelijke lichamen" van 25 januari 2012 wordt goedgekeurd dat een projectontwikkelaar onder voorwaarden recht op aftrek van voorbelasting heeft, als hij gemeenschapsvoorzieningen aanlegt ten behoeve van de gemeente en deze om niet (of voor een symbolische vergoeding) overdraagt aan de gemeente. Het is de vraag of deze goedkeuring in stand kan blijven als het Hof van Justitie de conclusie van de Advocaat-generaal volgt.

Uiteraard houden wij u op de hoogte van de verdere ontwikkelingen.

Btw-aftrek gemeente voor binnensportaccommodaties

Op 21 april jl. heeft de Rechtbank Gelderland een interessante uitspraak gewezen over het recht op btw-aftrek van een gemeente bij de exploitatie van een sporthal en drie gymzalen (hierna: de sportzalen).

Situatieschets

De gemeente is eigenaar en exploitant van enkele sportzalen, die zij zowel aan basisscholen als aan overige gebruikers ter beschikking stelt. Als de gemeente sportzalen aan de basisscholen ter beschikking stelt, ontvangt zij geen vergoeding. De gemeente voldoet hiermee aan haar wettelijke verplichting te voorzien in onderwijshuisvesting (in dit geval voor lichamenlijk opvoeding). Voor het overig gebruik ontvangt de gemeente wel vergoedingen. Het overig gebruik bestaat nagenoeg geheel uit het gelegenheid geven tot sportbeoefening en is in zoverre belast met 6% btw.

Omdat de gemeente de sportzalen deels als niet-ondernemer (gebruik door basisscholen) en deels als btw-ondernemer (overig gebruik) exploiteert, komt de btw op gemaakte kosten en investeringen (hierna: voorbelasting) niet volledig voor aftrek in aanmerking. De gemeente moet daarom een verdeelsleutel (de zogenaamde pre pro rata) bepalen. Hierbij stelt de gemeente dat de uren waarin de sportzalen niet worden gebruikt (leegstand) meetellen voor het (btw-belaste) ondernemershandelen. De Belastingdienst is het daar niet mee eens.

Rechtbank

Rechtbank Gelderland oordeelt dat de gemeente bij het bepalen van de verdeelsleutel geen rekening mag houden met de leegstand. Er mag enkel rekening worden gehouden met het daadwerkelijk gebruik van de sportzalen, daarmee worden de kosten op de meest objectieve manier toegerekend aan de werkelijke activiteiten. De Rechtbank weegt hierbij mee dat de gemeente onvoldoende aannemelijk heeft kunnen maken dat zij de sportzalen voor de niet gebruikte uren daadwerkelijk zou kunnen verhuren. Het is volgens de Rechtbank niet aannemelijk dat voor de verhuur van die niet verhuurde uren in voldoende mate een markt bestaat in de gemeente. Naar zijn aard is immers maar een beperkt aantal partijen in een bepaalde gemeente geïnteresseerd in de huur van sportzalen, terwijl de bestaande sportverenigingen en scholen voor voortgezet onderwijs in al de uren huren die zij nodig hebben. Daarbij komt dat de sportzalen in beginsel alleen mogen worden gebruikt voor sportbeoefening of voor lichamenlijke oefening. Dit beperkt het aantal potentiële huurders nog verder.

Gevolgen voor de praktijk

De Rechtbank gaat er in deze zaak vanuit dat de gemeente bij de terbeschikkingstelling van de sportzalen aan basisscholen

niet als btw-ondernemer optreedt. Nu de gemeente geen vergoeding van de basisscholen ontvangt, kunnen wij dat plaatsen. Vervolgens is het logisch dat er een verdeelsleutel moet worden bepaald om het recht op aftrek van voorbelasting te kunnen vaststellen. Hoewel de Rechtbank in deze specifieke zaak tot het oordeel komt dat er bij het bepalen van de verdeelsleutel geen rekening mag worden gehouden met leegstand, kunnen wij ons voorstellen dat in andere situaties hiermee wél rekening mag worden gehouden. Daarnaast is het ook niet uit te sluiten dat deze zaak in hoger beroep of cassatie een andere uitkomst krijgt.

Hoewel in deze zaak vaststaat dat de gemeente bij de terbeschikkingstelling van de sportzalen aan basisscholen als niet-ondernemer handelt, is dat naar onze mening niet per definitie het geval. Als de gemeente een vergoeding van de basisscholen ontvangt voor het gebruik van de sportzalen, handelt de gemeente naar onze opvatting wel als ondernemer. De basisscholen kunnen een vergoeding betalen als de gemeente hen van financiële middelen voorziet voor het inkopen van klokuren. Daarmee voldoet de gemeente in onze optiek (al) aan haar wettelijke verplichting te voorzien in onderwijshuisvesting voor lichamelijke opvoeding. Dat deze klokuren vervolgens bij de gemeente worden ingekocht, heeft naar onze opvatting niet tot gevolg dat de gemeente op dat moment (nog) uitvoering geeft aan haar wettelijke taak en dus als overheid / niet-ondernemer handelt. Steun voor onze zienswijze vinden wij in de jurisprudentie met betrekking tot de levering van scholen. Desondanks moet er rekening mee worden gehouden dat de Belastingdienst hier anders tegenaan kijkt.

Wij zijn graag bereid met u van gedachten te wisselen over deze problematiek en te bekijken of er in uw gemeente mogelijkheden zijn tot optimalisatie.

2. Loonheffingen

Wijzigingen Arbeidsomstandighedenwet

Door de aangekondigde wetswijziging die naar verwachting ingaat op 1 juli a.s. in de Arbowet krijgen preventiemedewerkers, de ondernemingsraad en de bedrijfsarts een belangrijkere rol bij de ondersteuning van organisaties om te zorgen voor een veilige en gezonde werkomgeving. In de wet nadrukkelijker opgenomen dat de werkgever eindverantwoordelijk is voor de arbeidsomstandigheden en de begeleiding van zieke werknemers. Uit de praktijk blijkt dat organisaties onvoldoende zijn voorbereid op de gewijzigde Arbowet en nog geen of te weinig maatregelen hebben getroffen. We organiseren in juni diverse seminars waarin een vertaalslag wordt gemaakt van de voorgestelde wijzigingen naar uw arbobeleid en de invulling van de samenwerking tussen de verschillende verantwoordelijke partijen. Meer informatie over

de seminars:

<https://www2.deloitte.com/nl/nl/pages/tax/events/seminar-wijzigingen-arbowet.html>

Transitievergoeding voor zieke werknemers

Het wetsvoorstel transitievergoeding bij ontslag wegens o.a. bedrijfseconomische omstandigheden is controversieel verklaard en wordt niet behandeld in de Tweede Kamer voordat het nieuwe kabinet is geformeerd.

In het wetsvoorstel, met een beoogde ingangsdatum van 1 januari 2019, wordt onder andere geregeld dat organisaties een compensatie ontvangen voor de transitievergoeding die zij betalen aan werknemers die na twee jaar ziekte uit dienst gaan.

Reden van het controversieel verklaren van het wetsvoorstel is kritiek van de Raad van State. De Raad van State is van mening dat de vergoeding wordt betaald door de organisaties zelf en daarmee geen structurele oplossing voor de hoge lasten voor organisaties is. Voor organisaties betekent dit dat langer gewacht moet worden op een compensatie voor de betaalde transitievergoeding aan zieke voormalig werknemers. In het huidige wetsvoorstel is opgenomen dat voor beëindiging van arbeidsovereenkomsten van zieke werknemers vanaf 1 juli 2015 de compensatie ook geldt. Wij adviseren daarom om in uw administratie bij te houden aan welke zieke werknemers vanaf 1 juli 2015 een transitievergoeding is betaald. U kunt dan na inwerkingtreding van het, eventueel aangepaste, wetsvoorstel alsnog voor deze transitievergoedingen een compensatie aanvragen.

Werkwijzer Poortwachter

Het UWV heeft haar interne beleidsregels voor de toetsing van de re-integratie inspanningen van werkgever en werknemer in het kader van de WIA beoordeling recent aangepast en gepubliceerd. Met de nieuwe "Werkwijzer Poortwachter" wordt beoogd meer inzicht te geven in de manier van beoordelen door het UWV waardoor loonsancties voor uw organisatie kunnen worden voorkomen. Het UWV geeft onder andere handvatten bij de inzet van het tweede spoor en geeft nadere uitleg over bijzondere situaties en arbeidsverhoudingen. Voor eigenrisicodragers voor de Ziektewet is opgenomen dat het eerste spoor niet eindigt zodra de werknemer ziek uit dienst treedt. Veel eigenrisicodragers zullen hun proces hierop moeten aanpassen.

Houdt u rekening met fiscaliteit bij (invoering) generatiepact/seniorenregeling (?) – voorkom een extra heffing van 52%

Veel organisaties hebben inmiddels een zogenoemd generatiepact ingevoerd. Het Generatiepact heeft tot doel om de gemiddelde leeftijd van het medewerkersbestand binnen de organisatie omlaag te brengen door oudere medewerkers deels gefacilieerd minder te laten werken en het vrijgekomen werk door jongere medewerkers te laten uitvoeren. Ook zien wij in

de praktijk dat het Generatiepact nagenoeg geheel wordt gebruikt om alleen oudere medewerkers deels gefaciliteerd minder te laten werken zonder het vrijgekomen werk op te laten vullen door jongere medewerkers; dit wordt ook wel een seniorenregeling genoemd.

De faciliteit die oudere medewerkers wordt geboden, houdt in dat de medewerker in de periode van 10 jaren voorafgaande aan de pensioendatum tot maximaal tot 50% minder kan gaan werken, waarbij het loon met een lager percentage wordt verlaagd en de medewerker 100% pensioen kan blijven opbouwen. Een generatiepact/seniorenregeling kent in de praktijk daarom verschillende varianten, waarbij de werkgever vrij is zelf de feitelijke invulling van de regeling te bepalen, mits aan de gestelde grenzen wordt voldaan. Een veel voorkomende variant is de 80-90-100 variant. Deze variant houdt in dat de oudere medewerker 80% gaat werken, recht behoudt op 90% van zijn loon en tot 100% pensioen kan blijven opbouwen.

Ook zien wij ook vaak de 50-70-100 variant voorbij komen waarbij de medewerker dus niet 80% gaat werken, maar 50% gaat werken. Wij merken dat bij deze variant niet altijd rekening is gehouden met de fiscaliteit. Wij zien namelijk in de praktijk dat het generatiepact/seniorenregeling wordt gecombineerd met diverse vormen van bestaande verlofrechten, zoals een verlofstuwmeer dat uitgaat boven het gewone jaarlijks verlof of dat de levensloopregeling wordt toegepast. De combinatie van het generatiepact/seniorenregeling met opname van bijvoorbeeld een verlofstuwmeer dat uitgaat boven het gewoon jaarlijks verlof of een levensloopverlof leidt er dan toe dat feitelijk minder wordt gewerkt dan 50%. In dat geval kan sprake zijn van een Regeling voor vervroegde uittrekking (RVU).

Een RVU betreft een regeling die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend tot doel heeft om te voorzien in uitkeringen ter overbrugging tot aan pensioendatum. Indien sprake is van een RVU, dan wordt deze regeling fiscaal ontmoedigd doordat een zogenoemde pseudo-eindheffing van 52%, die bovenop de reguliere loonheffingen komt, door de werkgever moet worden afgedragen. Deze pseudo-eindheffing mag ook niet worden verhaald op de medewerker.

Ook zonder combinatie met verlofregelingen kan sprake zijn van een RVU, indien bijvoorbeeld de feitelijke arbeidsduur met meer dan 50% wordt verminderd. Om een mogelijke pseudo-eindheffing van 52% in het kader van een RVU te voorkomen, adviseren wij om de (invulling van de) regeling ook fiscaal te (laten) toetsen en eventueel af te stemmen met de Belastingdienst.

Let op: onder voorwaarden 100%-pensioenopbouw mogelijk bij toepassing generatiepact in combinatie met opname vroegpensioen

Wanneer een deelnemer aan een generatiepactregeling het pensioen deels vervroegd laat ingaan, kan onder voorwaarden nog steeds tot 100% pensioen worden opgebouwd. Dit is gebleken uit de brief van minister Asscher van 16 januari 2017 over de fiscale (on)mogelijkheden van het generatiepact in combinatie met het vervroegd in laten gaan van pensioen. De pensioenopbouw van medewerkers komt niet in gevaar als wordt voldaan aan de volgende voorwaarden: de samenloop van het generatiepact met opname van vroegpensioen mag niet plaatsvinden voor de leeftijd van 60 jaar én er moet minimaal 50% gewerkt blijven worden.

3. Lokale heffingen

Leges omgevingsvergunning bouwen; tariefsysteem leidt tot een willekeurige en onredelijke legesheffing

Eerder hebben wij geïnformeerd over de bouwlegesprocedure waarbij een door de gemeente Rotterdam in 2013 gehanteerd zaagtand tarief voor de leges volgens Rechtbank Rotterdam en Hof Den Haag leidt tot willekeurige en onredelijke heffing. De procedure ligt nu voor bij de Hoge Raad. Ook de Advocaat-generaal heeft zich gebogen over deze casus. Dit heeft geleid tot een uitgebreide conclusie over de leges omgevingsvergunning en in het bijzonder wanneer er sprake is van willekeur en/of onredelijkheid. De Advocaat-generaal is het met de Rechtbank en het Hof eens dat de door de gemeente Rotterdam gevolgde tariefstructuur willekeurig en onredelijk is.

Wat is de casus?

Het tarief voor de leges omgevingsvergunning van de gemeente wordt in 2013 bepaald door het toepassen van bouwkostenstaffels met een vast tarief binnen elke staffel. Dit heeft als gevolg dat een minieme overschrijding (€ 0,01) van een bouwkostenstaffel zowel in absolute als in relatieve zin tot een forse stijging van de verschuldigde leges leidt. Bij bepaalde overgangen leidt een minieme overschrijding van een bouwkostenstaffel tot meer dan een verdubbeling van de leges. Feitelijk differentieert het tarief hierdoor van ongeveer 1,5% tot ruim 9,5% van de bouwkosten.

Zaagtandsgewijze heffingsstructuur hoeft niet per sé leiden tot een willekeurige en onredelijke heffing

Eerder oordeelde het Hof Den Haag dat hierdoor geen sprake is van enige samenhang tussen de hoogte van de bouwkosten en de hoogte van de leges. Naar het oordeel van het Hof kan dit niet de bedoeling van de wetgever zijn geweest en leidt dit systeem tot willekeurige en onredelijke heffing. Het Hof verklaarde de bouwlegestarieven 2013 om die reden onverbindend. De Advocaat-generaal concludeert dat een zaagtandsgewijze heffingsstructuur, zoals in casu toegepast, in het algemeen niet leidt tot een willekeurige en onredelijke heffing. In principe moet het aanvaardbaar zijn, om redenen van doelmatigheid, dat heffing naar een vast tarief per

categorie bouwkosten moet leiden tot een verschillende tariefdruk. De gekozen heffingsstructuur mag volgens de Advocaat-generaal nimmer leiden tot onverklaarbaar grote verschillen in heffingsdruk. Omdat hiervoor onvoldoende verklaring voor is gegeven, dient volgens de Advocaat-generaal het beroep in cassatie van het college van burgemeester en wethouders ongegrond te worden verklaard. Het wachten is nu op het oordeel van de Hoge Raad.

De volledige conclusie van de Advocaat-generaal vindt u [hier](#).

4. Vennootschapsbelasting

Vennootschapsbelastingplicht voor overheidsbedrijven

Het eerste volledige jaar van de vennootschapsbelastingplicht voor overheidsbedrijven is inmiddels achter de rug. Nu kan de balans opgemaakt worden van de fiscale gevolgen van het eerste belastingjaar. Ondanks dat de aangifte deadline dichtbij komt is er nog steeds niet op alle vlakken duidelijkheid over de uitwerking van de nieuwe wetgeving. Wij gaan hierna nader in op enkele van deze punten, alsmede de aangiftetermijnen en de voorlopige aanslag.

Aangiftetermijn en uitstelregeling

Indien sprake is van (gedeeltelijke) vennootschapsbelastingplicht moet het overheidsbedrijf een aangifte vennootschapsbelasting indienen. De aangifte vennootschapsbelasting 2016 moet doorgaans vóór 1 juni 2017 ingediend zijn. Het is ook mogelijk om uitstel aan te vragen voor de aangifte, indien dit gedaan wordt via een fiscaal adviseur is de uiterlijke datum van indiening 1 mei 2018. Het verzoek tot opname in de uitstelregeling dient te worden gedaan vóór 1 juni 2017.

Deadline voorlopige aanslag

Door tijdig een voorlopige aanslag aan te vragen, kan worden voorkomen dat belastingrente verschuldigd is. De belastingrente bedraagt thans 8%. Een voorlopige aanslag kan worden aangevraagd via een specifiek verzoek. Let wel, een voorlopige aanslag kan formeel niet worden aangevraagd door een "voorlopige aangifte" in te dienen. Een aangifte vennootschapsbelasting dient in alle gevallen stellig en zonder voorbehoud te worden ingediend. Het tijdig betalen van verschuldigde vennootschapsbelasting om bijvoorbeeld belastingrente te voorkomen, dient via een voorlopige aanslag te worden geregeld.

Ontwikkeling grondbedrijven

Gemeenten lopen tegen verschillende obstakels aan met betrekking tot de vennootschapsbelasting van het grondbedrijf. Deze obstakels zijn besproken in het overleg tussen onder andere de VNG, het ministerie van Financiën en de Belastingdienst. Volgens veel gemeenten leidt het belastingplichtig worden van het grondbedrijf in bepaalde gevallen tot onredelijke uitkomsten. Voor een nadere

toelichting op deze onredelijke uitkomsten verwijzen wij naar de pagina **vennootschapsbelasting en het gemeentelijk grondbedrijf**.

Gemeentelijke grondposities rigoureuus afboeken naar marktwaarde

In dit WFR artikel geven de (bij de Belastingdienst werkzame) auteurs hun visie op actuele fiscale vraagstukken bij gemeentelijke grondbedrijven. Dit kan gecompliceerd zijn vanwege verschillen tussen de fiscale en commerciële kaders. In dit artikel gaan de auteurs onder andere in op diverse in de praktijk geformuleerde opvattingen en de fiscaal-technische houdbaarheid hiervan.

Onjuiste uitgangspunten SVLO

In de handreiking vennootschapsbelastingplicht en het gemeentelijke grondbedrijf van het SVLO zijn uitgangspunten opgenomen voor toepassing van vpb-wetgeving. De juistheid van deze uitgangspunten is door Deloitte onderzocht en in het artikel **Onjuiste uitgangspunten** wordt ingegaan op de verhouding eigen vermogen: vreemd vermogen. Het blijkt dat veel gemeenten niet binnen de door het SVLO gestelde bandbreedten vallen. De consequenties hiervan, zoals individueel in overleg treden met de Belastingdienst, zijn te lezen in dit artikel.

5. Meer informatie

Wilt u meer weten over de wijze waarop Deloitte u kan ondersteunen, neemt u dan contact op met uw vaste contactpersoon van Deloitte.

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, a UK private company limited by guarantee ("DTTL"), its network of member firms, and their related entities. DTTL and each of its member firms are legally separate and independent entities. DTTL (also referred to as "Deloitte Global") does not provide services to clients. Please see www.deloitte.nl/about for a more detailed description of DTTL and its member firms.

Deloitte provides audit, consulting, financial advisory, risk management, tax and related services to public and private clients spanning multiple industries. Deloitte serves four out of five Fortune Global 500® companies through a globally connected network of member firms in more than 150 countries bringing world-class capabilities, insights, and high-quality service to address clients' most complex business challenges. To learn more about how Deloitte's approximately 225,000 professionals make an impact that matters, please connect with us on Facebook, LinkedIn, or Twitter.

This communication contains general information only, and none of Deloitte Touche Tohmatsu

Limited, its member firms, or their related entities (collectively, the "Deloitte Network") is, by means of this communication, rendering professional advice or services. Before making any decision or taking any action that may affect your finances or your business, you should consult a qualified professional adviser. No entity in the Deloitte Network shall be responsible for any loss whatsoever sustained by any person who relies on this communication.

© 2017 Deloitte The Netherlands

To no longer receive emails about this topic please send a return email to the sender with the word "Unsubscribe" in the subject line.

Disclaimer:

This e-mail message and its attachments are subject to the disclaimer published at the following website of Deloitte:

<http://www2.deloitte.com/nl/nl/legal/Disclaimer.html>

Deloitte Belastingadviseurs B.V. is registered with the trade register in The Netherlands under number 24362840.

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, a UK private company limited by guarantee ("DTTL"), its network of member firms, and their related entities. DTTL and each of its member firms are legally separate and independent entities. DTTL (also referred to as "Deloitte Global") does not provide services to clients. Please see <http://www2.deloitte.com/nl/nl/pages/about-deloitte/articles/over-deloitte.html> for a more detailed description of DTTL and its member firms.